

Blok tematyczny: Szkolne sprawy!

Temat dnia: Nazywamy i liczymy przedmioty w naszej sali lekcyjnej.

Cel lekcji: Powtórzyć i utrwalić formy powitań oraz słownictwo z poprzednich lekcji. Nauczyć liczyć od 1 do 10. Wdrażać do zabawy zespołowej i zapamiętywania podczas zabaw rytmiczno -ruchowych. Kształcić umiejętność pracy w grupie.

Zapis w dzienniku: Powtórzenie form powitania. Powtórzenie nazw kolorów. Nauka liczenia. Przedmioty w magicznym pudełku. Zabawy w kole. Próby dialogowania. Zapamiętywanie liczb poprzez ruch w klasie i zabawy przestrzenne. Zabawy z tekturkami. Wyliczanka: Jeden, dwa, jeden, dwa... - zapamiętywanie tekstu w zabawach ruchowych. Zagadki - powtórzenie słownictwa z poprzedniej lekcji.

Pomoce:

Nauczyciel: tekst wyliczanki dla każdego ucznia, tekturki z liczbami.

Uczeń: przybory szkolne, kredki, wizytówki wykonane na poprzedniej lekcji.

Przebieg lekcji:

1. Powitanie. N. tradycyjnie wita się z wszystkimi uczniami, starannie powtarzając wyrażenie: **Dzień dobry**. Następnie prosi, by uczniowie przywitali się ze sobą w ławkach, posługując się imieniem kolegi i odpowiednim wyrażeniem.

Cześć Jarek!

Cześć Adam!

2. N. prosi o ustawienie wizytówek wykonanych na poprzedniej lekcji.

W ramach powtórki wybrane dziecko przechodzi między ławkami i zadaje pytania o kolor. Jaki kolor ma twoja wizytówka? (ćwiczenie wykonuje kilkoro wybranych dzieci).

3. N. zapowiada, że dziś na lekcji będziemy liczyć do dziesięciu, a pomoże nam w tym magiczne pudełko. Magiczne pudełko N. wykonuje, oklejając je kolorowym papierem i zostawiając miejsce na włożenie rąk z obu boków pudełka.

I etap ćwiczenia:

Dzieci stają w kole. N. liczy je, starannie wypowiadając poszczególne liczebniki: jeden, dwa, trzy itp. Jeśli dzieci jest więcej niż dziesięcioro, można liczenie do dziesięciu powtórzyć od początku.

II etap ćwiczenia:

Stojąc w kole każde z dzieci po kolei wypowiada swoją liczbę: jeden - dwa - trzy itp. Zabawę można stopniowo zdynamizować. W tym celu N. wyznacza co pewien czas innego ucznia jako pierwszego. Uczestnicy zabawy mogą na różne sposoby liczyć od jeden do dziesięciu, np. naśladując różne głosy: piskliwie, bardzo nisko, bardzo wysoko, bardzo wolno, bardzo szybko itp.

III etap ćwiczenia

Przedmioty w magicznym pudełku. N. dzieli uczniów na grupy. Grupa wyznacza swojego przedstawiciela, który podchodzi do magicznego pudełka. N. zawiązuje mu oczy. Zadaniem ucznia jest wsunąć ręce do pudełka i odgadnąć, co się w nim znajduje i ile jest tych przedmiotów. Wybieramy rzeczowniki rodzaju męskiego, aby na razie nie komplikować wzorów odmiany rodzajowej liczebnika.

Planowany dialog:

N. Co jest w środku pudełka?

U: W środku pudełka są zeszyty.

N: Ile ich jest?

U: Dwa.

N: Wyciągnij zeszyty z pudełka (N. odślania uczniowi oczy), podejdz do swojej grupy i połóż na waszym stole. Poproś koleżankę lub kolegę , aby sprawdził twoje obliczenia. Dowiedz się, jakie kolory mają zeszyty. W tym celu zapytaj o to poszczególnych członków grupy.

Jasiu, jaki jest ten zeszyt?

Ten zeszyt jest zielony.

Nastiu, jaki jest ten zeszyt?

Ten zeszyt jest żółty. (itp)

Następne grupy mogą w ten sposób odkryć i policzyć ołówki, pisaki albo piórniki.

4. Liczymy przedmioty w klasie. N. aktywizuje dzieci. w tym celu padają różne polecenia.

- Franku, wyjdź z ławki i policz wszystkie ławki w pierwszym rzędzie.
- Zuziu, ty policz wszystkie ławki w drugim rzędzie (itp.)
- Teraz poproszę do siebie wszystkie dziewczynki, które mają długie włosy. Kto policzy dziewczynki z długimi włosami?
- Poproszę chłopców, którzy mają jasne włosy. Kto policzy chłopców z jasnymi włosami.
- A kto policzy wszystkie obrazki na ścianie?
- A kto policzy okna w naszej klasie ?(itp.)

5. N rozdaje uczniom tekturki z liczbami od 1 do 10.

Zabawa w kręgu. Każdy uczeń trzyma przed sobą tekturkę. N. wywołuje wybrane liczby. Zabawę można rozwinąć i kolejne dzieci wywołują liczby. N. zwraca uwagę na wymowę.

6. Zabawa z wyliczanką do zapamiętania.

Jeden, dwa, jeden, dwa - pewna pani miała psa.

Trzy i cztery, trzy i cztery- pies ten dziwne miał maniere.

Pięć i sześć, pięć i sześć - wcale lodów nie chciał jeść.

Siedem , osiem, siedem osiem - wciąż o kości tylko prosił.

Dziewięć , dziesięć, dziewięć, dziesięć - kto z was kości mu przyniesie?

Może ja, może ty - licz od nowa raz dwa trzy...

Praca z wyliczanką też może opierać się o zabawę w kole. Dzieci wyklaskują tekst albo wyśpiewują, mówią go na role(na początku z nauczycielem), mogą także maszerować wokoło klasy.

7. Zagadki. Powtarzamy poznane wyrazy.

Często drewniana i pomalowana,
czeka na mnie w klasie od samego rana. (ławka)

Stoi w każdej klasie lub wisi na ścianie.
Uczeń w czasie lekcji kredą pisze na niej. (tablica)

Ma 4 nogi, wygodne oparcie.
Siedzieć na nim możecie, ile tylko chcecie. (krzesło)

Ślady na ubraniu zostawia białe,
I od niej ręce masz białe całe. (kreda)

Zadanie domowe

Powtórz w domu wyliczankę, której nauczyłeś się na lekcji.